ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

วันพฤหัสบดีที่ 23 กันยายน พ.ศ.2564

ระทึกค่าบาทสิ้นปีนี้ 32.75 บาทต่อดอลลาร์ฯ “กสิกรไทย” ชี้ต่างชาติเทขายตราสารหนี้

นายกอบสิทธิ์ ศิลปชัย ผู้บริหารงานวิจัยเศรษฐกิจและตลาดทุน ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยว่า ธนาคารยังประเมินค่าเงินบาทสิ้นปีนี้ไว้ที่ 32.75 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ แม้ว่าปัจจุบันค่าเงินบาทจะอ่อนค่าทะลุ 33.30 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯไปแล้ว โดยค่าเงินบาทได้อ่อนค่ามากถึง 10.3% ตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมา เป็นผลจากการที่ดุลบัญชีเดินสะพัดของไทยเกิดการขาดดุลจากภาคการท่องเที่ยวที่หายไป และมีเงินไหลออกจากประเทศไปส่วนหนึ่ง ประกอบกับการที่ขยายเพดานหนี้สาธารณะเป็น 70% ทำให้ต่างชาติมีการลดการถือครองตราสารหนี้ ซึ่งจะเห็นว่าต่างชาติเริ่มซื้อตราสารหนี้ลดลงจากเดิมที่ซื้อ 87,000 ล้านบาทต่อเดือน ทำให้ค่าเงินบาทอ่อนค่าอีก

“ตลาดหุ้น ตลาดตราสารหนี้ เงินจะไหลเข้ามามากกว่าไหลออก ก่อนหน้านี้เงินไหลเข้ามาตลาดสารหนี้มากกว่า ต่างชาติซื้อ 87,000 ล้านบาท แต่ตอนนี้ฐานะการคลังแย่ลง กู้มากขึ้น ต่างชาติเลยเทขายตราสารหนี้ เพราะกังวลเรื่องหนี้ และขณะนี้ต่างชาติก็ซื้อหุ้นมากกว่าตลาดตราสารหนี้ไปแล้ว”

ทั้งนี้ กรณีที่รัฐขยายวงเงินเพดานหนี้สาธารณะของไทยเป็น 70% เป็นการใช้นโยบายทางการคลังเข้ามากระตุ้นเศรษฐกิจ แต่ยังต้องติดตามว่าการกู้ยืมเงินของรัฐบาลจะสามารถนำมาใช้กระตุ้นเศรษฐกิจไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ และในอนาคตก็ต้องติดตามเรื่องของการเพิ่มรายได้เข้ารัฐ ขณะที่ภาพรวมเศรษฐกิจไทยปีนี้ยังคงประมาณการติดลบ 0.5% แต่อาจจะทบทวนประมาณการอีกครั้งในเดือน ต.ค.นี้ โดยยังต้องติดตามในเรื่องของกิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในประเทศ หลังจากที่มีการผ่อนคลายมาตรการเมื่อต้นเดือน ก.ย.ที่ผ่านมา หลังจากที่จำนวนผู้ติดเชื้อโควิด-19 ในประเทศ เริ่มลดลง แต่ยังคงอยู่ในระดับที่สูง ประกอบกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีนี้จะมีมาตรการเพิ่มเติมหรือไม่

สถานการณ์การส่งออกต้องเผชิญสารพัดปัจจัยเสี่ยง

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ รมว.พาณิชย์ เปิดเผยสถานการณ์การส่งออกของไทยว่า การส่งออกต้องเผชิญกับการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีอย่างรุนแรง และเข้มข้นขึ้น ซึ่งล้วนแต่เป็นมาตรการของประเทศพัฒนาแล้ว เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการค้า อีกทั้งประเทศมหาอำนาจยังจับกลุ่มกันเพื่อผลประโยชน์ทางการค้า เช่นเดียวกับการเมืองเพื่อสร้างแต้มต่อ ภาครัฐ และภาคเอกชนจึงต้องร่วมมือกันหาแนวทางปรับตัวรับกับสถานการณ์ต่างๆในอนาคต ซึ่งมาตรการกีดกันทางการค้าที่ใช้แล้ว เช่น แรงงาน สิทธิมนุษยชน สุขอนามัย สิ่งแวดล้อม เป็นต้น และที่มาใหม่คือ การ

เก็บภาษีคาร์บอนกับสินค้านำเข้า โดยเฉพาะสินค้าที่มีกระบวนการผลิตที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกจำนวนมาก ที่สหภาพยุโรปจะนำมาใช้ในอีก 2 ปีกับ 5 สินค้าก่อน คือ เหล็ก อะลูมิเนียม ซีเมนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ปุ๋ย

นอกจากนี้ มีประเด็นที่สหรัฐฯ อังกฤษ ออสเตรเลีย จับมือกันตั้งไตรภาคีเพื่อความมั่นคงในอินโดแปซิฟิก และจีน ประกาศสมัครเข้าเป็นสมาชิกความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและก้าวหน้าภูมิภาคแปซิฟิก (ซีพีทีพีพี) อาจทำให้จีนต้องปรับเปลี่ยนกฎระเบียบมาตรฐานการค้าที่จะกระทบต่อการส่งออกของไทยไปจีน เพราะจีนเป็นตลาดอันดับ 1 ของไทย ประเด็นต่างๆนี้เป็นประเด็นใหญ่ที่ภาครัฐและภาคเอกชนต้องวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบว่า เราต้องยืนอยู่ที่ไหน กำหนดท่าทีอย่างไร จะสร้างสมดุลให้เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศอย่างไร และต้องศึกษาข้อตกลง กติกาการค้าโลกที่มีให้ลงลึก เพื่อปรับตัว และแสวงหาแต้มต่อทางการค้า

“ปัญหาของการส่งออกปีนี้ เช่น การขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ ขาดแคลนเรือขนส่งสินค้า เป็นต้น ผมได้ร่วมกับภาคเอกชนในนามคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน (กรอ.พาณิชย์) แก้ปัญหา อีกทั้งยังได้ให้เซลส์แมนจังหวัด (พาณิชย์จังหวัด) และเซลส์แมนประเทศ (ทูตพาณิชย์) ช่วยกันหาตลาดให้กับสินค้าไทย รวมถึงเพิ่มกิจกรรมส่งเสริมการส่งออก ส่งผลให้มูลค่าส่งออกดีขึ้น ล่าสุด 7 เดือนแรกของปีนี้ สูงถึง 154,985 ล้านเหรียญฯ ขยายตัว 16% หรือ 4 เท่าของเป้าหมายขยายตัวปีนี้ที่ 4% คาดว่ามูลค่าเดือน ส.ค. และ ก.ย.อาจขยายตัวในอัตราชะลอลง จากการที่โรงงานปิดการผลิตชั่วคราว เพราะแรงงานติดเชื้อโควิด-19 แต่ทั้งปีจะขยายตัวเป็นบวก และบวกเกินกว่าเดือนละ 700,000 ล้านบาท ทำให้การส่งออกเป็นความหวังของเศรษฐกิจไทยได้ต่อไป”

คอลัมน์ หน้ามองฟ้าเท้าหยั่งดิน : พลาสติกแตกสลายทางชีวภาพ

อีกภารกิจของ สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ หรือ วช. นอกจากถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านงานวิจัยและนวัตกรรมให้กับชุมชน มุ่งเน้นสร้างความมั่นคงทางอาหารในพื้นที่ ความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจฐานราก สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่ประเทศไทย 4.0 แล้ว

ในส่วนของงานวิจัยที่ต้องทำในระดับอุตสาหกรรม ใช้เงินลงทุนค่อนข้างสูง ใช้เทคโนโลยี เครื่องจักร รวมถึงความชำนาญเฉพาะ จึงจำเป็นต้องถ่ายทอดให้กับภาคเอกชน อย่างงานวิจัยตามโครงการ “ถุงพลาสติกแตกสลายได้ทางชีวภาพแบบใช้ครั้งเดียวจากวัสดุฐานเทอร์โมพลาสติกสตาร์ช” ที่ร่วมกับภาควิชาเทคโนโลยีการบรรจุและวัสดุ คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ภาคเอกชน มุ่งให้พลาสติกชีวภาพที่ย่อยสลายได้ เข้ามาแทนที่พลาสติกทั่วไป หวังลดขยะพลาสติกในประเทศที่ใช้กันปีละกว่า 2 ล้านตัน เป็นโครงการพัฒนาถุงพลาสติกชีวภาพที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ โดยมีส่วนผสมของแป้งมันสำปะหลัง และโพลีเอสเตอร์แตกสลายได้ ทางชีวภาพ เพื่อทดแทนฟิล์มและถุงพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง

ทั้งถุงใส่เศษอาหาร ในครัวเรือน ถุงใส่ขยะ ถุงกระดุกสำหรับใส่อาหาร ประเภทเนื้อสัตว์และผลไม้ในซุปเปอร์มาร์เกต รวมถึงฟิล์มสำหรับผลิตภัณฑ์อนามัย ที่เกือบ 100% ใช้ครั้งเดียวทิ้งให้กำจัดโดยการฝังกลบได้ โดยไม่ก่อปัญหามลภาวะ

ทั้งนี้ หลังจากงานวิจัยประสบความสำเร็จในการผลิตพลาสติกชีวภาพระดับห้องทดลอง ได้รับความสนใจจากภาคเอกชนอย่างมาก เพราะการผลิตพลาสติกชีวภาพด้วยเทคโนโลยีนี้ ไม่มีปัญหาเรื่องความชื้น และความหนืด อันจะก่อให้เกิดความเสียหายกับเครื่องจักรของผู้ประกอบการ และไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากในขั้นตอนการผลิตเหมือนพลาสติกชีวภาพทั่วไป.

สะ–เล–เต